

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Двѣ причини подвизаха насъ: любоводнии читателіе! за да сочиниме това дѣствованіе, за нѣжната юность. ☹) Великото невреженіе на многите отци: които никакъ не са грижатъ, за доброто отхранване на чадата си! понеже тѣ рѣзно са трѣдатъ и трѣпатъ, за да оставатъ на синовете си, многое множество богатство! но за да вѣдѣтъ тѣхните синове, добронравни и наказанноискѣсни въ словесната наука: никакъ са несомлѣватъ, и не грижатъ! но тѣжко и горко!!! Какъ говоратъ нѣкойси отци: когато имса родѣтъ синове? ѿ! тѣи акѣ щатъ въ добрин, вишатъ: и безъ нравовѣніето, и безъ истиннаго оучителя, и дѣствователя. Оубв! колѣко согрѣшатъ таковѣи безсовѣстни, безчеловѣчни и чадоненавѣстни отци!!! Защо истинити добри и зѣбѣсно знаѣтъ: какѣто никѣи са не рѣжда не тѣ зѣлъ, не тѣ добръ! но отгледаніето правѣ человека добръ, или зѣлъ: понеже добринити не са всаждѣни въ человека, но предовѣтны, и какѣто млада неца наука рѣда*